ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1995

Vyhlásené: 18.04.1995 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

73

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 5. apríla 1995

o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel a pôsobnosť zákona

(1) Účelom zákona je ustanoviť podmienky vstupu cudzincov na územie Slovenskej republiky a ich pobytu na území Slovenskej republiky.

(2) Tento zákon sa nevzťahuje na cudzincov, ktorí požiadali o priznanie postavenia utečenca alebo ktorým sa postavenie utečenca na území Slovenskej republiky priznalo, ak osobitné predpisy[1]) neustanovujú inak.

§ 2
Výklad pojmov

(1) Cudzincom sa rozumie každý, kto podľa zákonov Slovenskej republiky nie je jej občanom.

(2) Pobytom cudzinca na území Slovenskej republiky sa rozumie jeho zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky na základe povolenia vydaného podľa tohto zákona. Cudzincovi sa môže na území Slovenskej republiky povoliť krátkodobý pobyt, dlhodobý pobyt alebo trvalý pobyt.

(3) Vo veciach pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky koná v rozsahu ustanovenom týmto zákonom útvar Policajného zboru, v ktorého obvode sa cudzinec hlási na pobyt (ďalej len „policajný útvar“)[2]), a vo vymedzenom rozsahu aj Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“), slovenská diplomatická misia alebo konzulárny úrad.

(4) Prevádzkovateľom ubytovacieho zariadenia sa na účely tohto zákona rozumie právnická osoba alebo fyzická osoba prevádzkujúca ubytovacie zariadenie,[3]) v ktorom sa cudzinec ubytoval za odplatu alebo bezplatne.

§ 3
Vstup na územie Slovenskej republiky

(1) Cudzinec smie vstúpiť na územie Slovenskej republiky a zdržiavať sa na ňom len s platným cestovným dokladom opatreným vízom Slovenskej republiky, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak. Vízum sa nevyžaduje, ak tak určí vláda Slovenskej republiky.

(2) Pri vstupe na územie Slovenskej republiky alebo pri vycestovaní z územia Slovenskej republiky do zahraničia smie cudzinec prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky len na hraničných priechodoch určených na medzinárodný cestovný styk, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak.

(3) Cudzinec je pri prekračovaní štátnych hraníc Slovenskej republiky povinný podrobiť sa kontrole policajného útvaru. Pri vstupe na územie Slovenskej republiky je na požiadanie povinný preukázať finančnú hotovosť alebo iný hodnoverný doklad nahrádzajúci túto hotovosť vo výške nákladov na vycestovanie do domovského štátu a na dobu pobytu na území Slovenskej republiky určenú vízom alebo dohodou o bezvízovom styku, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(4) Vízum udelené v zahraničí slovenskou diplomatickou misiou alebo konzulárnym úradom môže pred vstupom cudzinca na územie Slovenskej republiky zrušiť policajný útvar z dôvodov uvedených v § 12 ods. 1 písm. a), b), h) a i).

DRUHÁ ČASŤ
POBYT NA ÚZEMÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krátkodobý pobyt

§ 4

(1) Cudzinec je oprávnený zdržiavať sa krátkodobo na území Slovenskej republiky po dobu určenú vízom alebo po dobu určenú vládou Slovenskej republiky alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(2) Krátkodobý pobyt sa povoľuje najdlhšie na 180 dní. Krátkodobý pobyt povolený na kratšiu dobu ako 180 dní môže na žiadosť cudzinca podanú najneskôr sedem pracovných dní pred skončením doby povoleného krátkodobého pobytu predĺžiť policajný útvar. O žiadosti rozhodne policajný útvar neodkladne, najneskôr však tri dni pred skončením doby povoleného krátkodobého pobytu.

(3) Ak je krátkodobý pobyt cudzinca na území Slovenskej republiky podmienený písomným pozvaním, pozývateľ je povinný uhradiť všetky náklady spojené s týmto pobytom a s vycestovaním cudzinca z územia Slovenskej republiky, ak ich neuhradí cudzinec úplne alebo čiastočne sám. Ak cudzinec nie je poistený na dobu krátkodobého pobytu na území Slovenskej republiky alebo ak sa naňho nevzťahuje režim medzinárodnej zmluvy, pozývateľ je povinný uhradiť aj náklady za poskytnutie zdravotnej starostlivosti.

§ 5

(1) Vízum na krátkodobý pobyt udeľuje na žiadosť cudzinca v zahraničí slovenská diplomatická misia alebo konzulárny úrad a na území Slovenskej republiky policajný útvar.

(2) K žiadosti o udelenie víza na krátkodobý pobyt je cudzinec povinný na požiadanie predložiť doklady potvrdzujúce zabezpečenie prostriedkov na pobyt a na vycestovanie z územia Slovenskej republiky do zahraničia.

(3) Orgán oprávnený udeliť vízum na krátkodobý pobyt môže jeho udelenie podmieniť zložením peňažnej sumy vo výške nevyhnutných nákladov na vycestovanie cudzinca z územia Slovenskej republiky do zahraničia. Ak cudzinec vycestuje bez použitia zloženej finančnej sumy, tá sa mu vráti.

(4) O žiadosti cudzinca o udelenie víza na krátkodobý pobyt rozhodne príslušný orgán do 30 dní odo dňa podania žiadosti.

(5) Na konanie o udelenie víza na krátkodobý pobyt a na konanie o predĺžení doby určenej na krátkodobý pobyt sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[4])

Dlhodobý pobyt a trvalý pobyt

§ 6

(1) Cudzinec je oprávnený zdržiavať sa dlhodobo na území Slovenskej republiky po dobu určenú v povolení na dlhodobý pobyt.

(2) Dlhodobý pobyt sa povoľuje na dobu potrebnú na dosiahnutie jeho účelu, najdlhšie však na dobu jedného roka. Táto doba sa môže na žiadosť cudzinca opakovane predlžovať, najdlhšie však vždy o jeden rok. Žiadosť o predĺženie sa podáva najneskôr 14 dní pred uplynutím tejto doby. O žiadosti rozhodne policajný útvar najneskôr tri dni pred skončením doby povoleného dlhodobého pobytu.

§ 7

Cudzinec je oprávnený zdržiavať sa trvalo na území Slovenskej republiky na základe povolenia na trvalý pobyt. Povolenie možno udeliť na účely zlúčenia rodiny, ak manžel cudzinca alebo jeho nezaopatrené dieťa mladšie ako 18 rokov sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky a majú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky alebo ak je to odôvodnené zahraničnopolitickými záujmami Slovenskej republiky.

§ 8

(1) Žiadosť o vydanie povolenia na dlhodobý pobyt alebo na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky podáva cudzinec v zahraničí na slovenskej diplomatickej misii alebo na konzulárnom úrade. Žiadosť o predĺženie doby určenej povolením na dlhodobý pobyt podáva cudzinec na policajnom útvare.

(2) K žiadosti o vydanie povolenia na dlhodobý pobyt alebo na trvalý pobyt a k žiadosti o predĺženie doby určenej povolením na dlhodobý pobyt je cudzinec povinný na požiadanie predložiť doklady potvrdzujúce účel pobytu, zabezpečenie prostriedkov na pobyt, zabezpečenie ubytovania a doklady potvrdzujúce skutočnosť, že sa v zahraničí alebo na území Slovenskej republiky nedopustil konania, ktoré je podľa zákonov Slovenskej republiky úmyselným trestným činom, ako aj to, že netrpí nákazlivou chorobou, ktorej šírenie je trestné podľa zákona.[5])

§ 9

(1) O žiadosti cudzinca o povolenie na dlhodobý pobyt alebo o povolenie na trvalý pobyt rozhodne policajný útvar do 60 dní odo dňa podania žiadosti. Ak policajný útvar žiadosti vyhovie,

udelí slovenská diplomatická misia alebo konzulárny úrad cudzincovi zdržiavajúcemu sa v zahraničí vízum. Policajný útvar vydá cudzincovi po jeho príchode na územie Slovenskej republiky preukaz – povolenie na pobyt pre cudzinca (ďalej len „preukaz na pobyt“).

(2) Na rozhodnutie o vydaní povolenia na dlhodobý pobyt alebo na trvalý pobyt a o predĺžení doby určenej povolením na dlhodobý pobyt sa nevzťahuje ustanovenie osobitného predpisu,[6]) ak sa žiadosti vyhovie v plnom rozsahu.

§ 10

(1) Preukaz na pobyt obsahuje údaje o totožnosti držiteľa, najmä meno, priezvisko, dátum narodenia, štátnu príslušnosť, adresu miesta pobytu a druh pobytu.

(2) Preukaz na pobyt sa vydáva s platnosťou na dobu určenú v povolení na dlhodobý pobyt alebo na dobu piatich rokov, ak ide o povolenie na trvalý pobyt, najdlhšie však na dobu platnosti cestovného dokladu cudzinca. Najneskôr 14 dní pred uplynutím doby platnosti preukazu na pobyt je jeho držiteľ povinný požiadať policajný útvar o predĺženie dlhodobého pobytu a o vydanie nového preukazu na pobyt.

(3) Preukaz na pobyt sa nevydáva cudzincovi mladšiemu ako 15 rokov a cudzincovi, ktorý bol právoplatným rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

(4) Držiteľ preukazu na pobyt je povinný dbať na to, aby údaje v ňom uvedené zodpovedali skutočnosti. Zmenu mena, priezviska, štátnej príslušnosti, druhu pobytu, adresy miesta pobytu a čísla pasu je držiteľ preukazu na pobyt povinný ohlásiť policajnému útvaru do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala; v týchto prípadoch vydá policajný útvar na žiadosť cudzinca nový preukaz na pobyt.

§ 11

(1) O zamestnávaní cudzincov pri ich pobyte na území Slovenskej republiky platia osobitné predpisy.[7])

(2) Cudzinec, ktorý má oprávnenie na dlhodobý pobyt alebo na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je povinný vopred oznámiť policajnému útvaru, že sa bude nepretržite viac ako 180 dní zdržiavať mimo územia Slovenskej republiky.

TRETIA ČASŤ
NEPOVOLENIE VSTUPU NA ÚZEMIE SLOVENSKEJ REPUBLIKY A ZÁNIK OPRÁVNENIA NA POBYT NA ÚZEMÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 12

(1) Cudzincovi sa nepovolí vstup na územie Slovenskej republiky alebo mu zanikne oprávnenie na pobyt na území Slovenskej republiky, ak

a) sa dopustil v zahraničí alebo na území Slovenskej republiky konania, ktoré je podľa zákonov Slovenskej republiky úmyselným trestným činom,

b) nedodržal podmienky uvedené v § 3 ods. 1 až 3,

c) nemá platný cestovný doklad,

d) uplynula mu doba platnosti udeleného slovenského víza,

e) uplynula mu doba pobytu určená bezvízovou dohodou,

f) uplynula mu doba povoleného pobytu,

g) neoprávnene vykonáva zárobkovú činnosť,

h) porušil predpisy o omamných látkach,[8])

i) je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo práv a slobôd iných osôb alebo v záujme ochrany prírody,

j) pominul účel, na ktorý mu bol povolený dlhodobý pobyt alebo trvalý pobyt,

k) mal povolený trvalý pobyt alebo dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky a zdržiava sa mimo územia Slovenskej republiky nepretržite viac ako 180 dní a vopred to neoznámil policajnému útvaru.

(2) Nepovolenie vstupu na územie Slovenskej republiky alebo zánik oprávnenia na pobyt na území Slovenskej republiky vyznačí policajný útvar do cestovného dokladu cudzinca.

(3) Cudzincovi, ktorému zaniklo oprávnenie na pobyt na území Slovenskej republiky, sa môže určiť na vycestovanie do zahraničia primeraná, najdlhšie však 30-dňová lehota.

§ 13

Cudzincovi, ktorému nebol povolený vstup na územie Slovenskej republiky alebo ktorý sa zdržiaval neoprávnene na území Slovenskej republiky, sa nepovolí ďalší vstup na územie Slovenskej republiky alebo pobyt na území Slovenskej republiky najmenej po dobu jedného roka odo dňa vyznačenia skutočnosti uvedenej v § 12 ods. 2 v cestovnom doklade. Pred uplynutím tejto doby možno cudzincovi výnimočne povoliť krátkodobý pobyt na území Slovenskej republiky, ak je to odôvodnené najmä humanitnými dôvodmi a nepovolenie pobytu by znamenalo neprimerane tvrdý postup.

§ 14
Vyhostenie

(1) Cudzinca, ktorý neoprávnene vstúpi na územie Slovenskej republiky alebo sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky, možno vyhostiť.

(2) Vyhostenie cudzinca vykonáva policajný útvar.

§ 15
Prekážky vyhostenia

(1) Cudzinca nemožno vyhostiť z územia Slovenskej republiky do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život alebo sloboda z dôvodu jeho rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine, alebo pre politické presvedčenie. To neplatí, ak cudzinec svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo ak bol odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin.[9])

(2) Cudzinca nemožno vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti, alebo je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu takýto trest môže byť uložený. Takisto nemožno vyhostiť cudzinca do štátu, v ktorom by mu hrozilo mučenie.

ŠTVRTÁ ČASŤ
HLÁSENIE O POBYTE CUDZINCOV A EVIDENCIA POBYTU CUDZINCOV

Hlásenie o pobyte

§ 16

(1) Cudzinec, ktorý má vízovú povinnosť, je povinný do troch pracovných dní odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky ohlásiť policajnému útvaru začiatok krátkodobého pobytu na území Slovenskej republiky, adresu miesta pobytu a predpokladanú dobu pobytu na území Slovenskej republiky.

(2) Cudzinec, ktorý nemá vízovú povinnosť, je povinný do troch pracovných dní odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky ohlásiť policajnému útvaru adresu miesta pobytu, začiatok a predpokladanú dobu krátkodobého pobytu na území Slovenskej republiky, ak tento pobyt trvá dlhšie ako 30 dní.

(3) Cudzinec, ktorému bol povolený dlhodobý pobyt alebo trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je povinný ohlásiť začiatok a adresu miesta pobytu policajnému útvaru do troch pracovných dní odo dňa príchodu na územie Slovenskej republiky.

(4) Skončenie dlhodobého pobytu alebo trvalého pobytu je cudzinec povinný ohlásiť policajnému útvaru najneskôr 30 dní pred uplynutím termínu povoleného pobytu.

(5) Vycestovanie možno odoprieť cudzincovi, proti ktorému je v Slovenskej republike

a) nariadený výkon rozhodnutia pre neplnenie vyživovacej povinnosti alebo finančných záväzkov, najmä voči Slovenskej republike,

b) vedené trestné stíhanie alebo ktorý nevykonal trest odňatia slobody uložený tuzemským súdom, ak mu trest nebol odpustený alebo výkon trestu nebol premlčaný.

(6) Na konanie o udelení povolenia vycestovať z územia Slovenskej republiky do zahraničia po skončení dlhodobého pobytu alebo trvalého pobytu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[4])

(7) Ak sa cudzinec, ktorý má na území Slovenskej republiky povolený dlhodobý pobyt alebo trvalý pobyt, dočasne zdržiava mimo miesta dlhodobého pobytu alebo trvalého pobytu viac ako 30 dní, je povinný prihlásiť sa na prechodný pobyt na policajnom útvare do troch pracovných dní odo dňa ubytovania, kde ohlási adresu miesta pobytu, začiatok a predpokladanú dobu prechodného pobytu.

(8) Za cudzinca ubytovaného v ubytovacom zariadení ohlási pobyt policajnému útvaru prevádzkovateľ tohto zariadenia.

§ 17

Prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia je povinný

a) overiť totožnosť cudzinca podľa predloženého cestovného dokladu alebo preukazu na pobyt,

b) zapísať začiatok a skončenie ubytovania cudzinca do domovej knihy a predložiť kópiu zápisu do piatich dní policajnému útvaru,

c) potvrdiť začiatok a skončenie ubytovania cudzinca na doklade o udelení víza,

d) predložiť domovú knihu na požiadanie policajnému útvaru alebo inému oprávnenému orgánu,

e) uschovať domovú knihu po dobu piatich rokov od vykonania posledného zápisu o ubytovaní cudzinca a na požiadanie ju predložiť policajnému útvaru,

f) odovzdať domovú knihu príslušnému policajnému útvaru do piatich dní od skončenia prevádzky ubytovacieho zariadenia.

§ 18
Evidencia pobytu

(1) Ústrednú evidenciu pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky vedie ministerstvo vnútra.

(2) Miestnu evidenciu pobytu cudzincov vedú policajné útvary.

(3) Na základe písomnej žiadosti štátneho orgánu, právnickej osoby alebo občana poskytne policajný útvar alebo ministerstvo vnútra písomné oznámenie o adrese miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky.

PIATA ČASŤ
POVINNOSTI CUDZINCA A ĎALŠÍCH OSÔB

§ 19
Povinnosti cudzinca

Cudzinec je povinný

a) dodržiavať zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy platné na území Slovenskej republiky,

b) v žiadostiach podávaných podľa tohto zákona uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje,

c) neodkladne ohlásiť najbližšiemu policajnému útvaru prípadnú stratu alebo odcudzenie dokladu o udelení víza alebo preukazu na pobyt,

d) neodkladne ohlásiť policajnému útvaru skutočnosť, že počas dlhodobého pobytu alebo trvalého pobytu na území Slovenskej republiky používa motorové vozidlo registrované v zahraničí.

§ 20

Kto nájde alebo iným spôsobom získa cestovný doklad cudzinca, doklad o udelení víza alebo preukaz na pobyt, je povinný ho neodkladne odovzdať najbližšiemu policajnému útvaru.

§ 21

(1) Dopravca, ktorý dopraví na územie Slovenskej republiky vzdušnou alebo vodnou cestou cudzinca bez dokladov oprávňujúcich ho na vstup na územie Slovenskej republiky, je povinný zabezpečiť jeho dopravu späť do zahraničia.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 dopravca nemá, ak policajný útvar umožnil cudzincovi vstup na územie Slovenskej republiky alebo ak policajný útvar vízum udelené cudzincovi v zahraničí zrušil pred vstupom na územie Slovenskej republiky.

§ 22

Náklady spojené s vyhostením alebo s vycestovaním cudzinca, ktorý sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky, hradí tento cudzinec. Ak tieto náklady neuhradí, znáša ich

a) ten, kto tohto cudzinca neoprávnene zamestnal na území Slovenskej republiky,

b) ten, kto tohto cudzinca pozval na územie Slovenskej republiky,

c) ministerstvo vnútra v ostatných prípadoch.

ŠIESTA ČASŤ
PRIESTUPKY

§ 23

(1) Priestupku podľa tohto zákona sa dopustí ten, kto

a) sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky,

b) vykonal alebo si dal vykonať neoprávnené zmeny v dokladoch oprávňujúcich ho na vstup na územie Slovenskej republiky alebo v preukaze na pobyt,

c) porušil povinnosť ustanovenú týmto zákonom, ak takým konaním sťaží plnenie úloh štátnej správy.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 50 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) pokutu do 30 000 Sk a za priestupok podľa odseku 1 písm. c) pokutu do 10 000 Sk.

(3) Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

§ 24

(1) Priestupky podľa tohto zákona prejednávajú policajné útvary.

(2) Pokuty za priestupky môžu v blokovom konaní ukladať a vyberať policajné útvary.

§ 25

Na priestupky a ich prejednávanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o priestupkoch.[10])

SIEDMA ČASŤ
SPOLOČNÉ A PRECHODNÉ USTANOVENIA

Spoločné ustanovenia

§ 26

(1) Spôsobilosť na právne úkony podľa tohto zákona má cudzinec starší ako 15 rokov, ak nebol právoplatným rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak mu nebola právoplatným rozhodnutím súdu spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

(2) Za cudzinca mladšieho ako 15 rokov a cudzinca, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, koná zákonný zástupca.

§ 27

Pôsobnosť ministerstva vnútra a policajného útvaru podľa tohto zákona vykonáva vo veciach cudzincov požívajúcich výsady a imunity podľa zákona alebo podľa medzinárodného práva Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“).

§ 28

(1) Ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.[4])

(2) Za úkony podľa tohto zákona sa vyberajú správne poplatky podľa osobitného predpisu.[11])

§ 29

(1) Žiadosti podľa § 4 ods. 2, § 5 a 8, hlásenia o pobyte podľa § 16 a hlásenia o používaní motorového vozidla podľa § 19 písm. d) sa podávajú na úradných tlačivách.

(2) Vzor úradných tlačív a preukazu na pobyt vydá ministerstvo vnútra po prerokovaní s ministerstvom zahraničných vecí.

(3) Žiadosti a doklady potrebné na rozhodnutie o žiadosti vyhotovené v cudzom jazyku je cudzinec povinný predložiť v overenom preklade do úradného jazyka[12]) alebo do iného jazyka určeného ministerstvom zahraničných vecí.

(4) Ministerstvo vnútra určí výšku peňažnej sumy uvedenej v § 3 ods. 3.

§ 30
Odstraňovanie tvrdosti zákona

Tvrdosti, ktoré sa vyskytnú pri vykonávaní tohto zákona, môže odstrániť v rozsahu svojej pôsobnosti minister vnútra Slovenskej republiky.

§ 31
Prechodné ustanovenie

Víza a povolenia na pobyt na území Slovenskej republiky udelené podľa doterajších predpisov sa považujú za udelené podľa tohto zákona.

Čl. II

Zákon č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení zákona č. 305/1991 Zb., zákona č. 578/1991 Zb., zákona č. 231/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 319/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 189/1994 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z. sa mení takto:

V § 2 ods. 2 text za bodkočiarkou vrátane poznámky pod čiarou znie:

„do zamestnania sa však môžu prijať len vtedy, ak im bol na území Slovenskej republiky povolený dlhodobý pobyt[1]) na základe víza udeleného na účely zamestnania a bolo im udelené povolenie na zamestnanie,[2]) alebo ak im bol povolený trvalý pobyt, alebo ak im bolo priznané postavenie utečenca.[2a])

2a) § 2 zákona č. 498/1990 Zb.“.

Čl. III

Zrušuje sa zákon č. 123/1992 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júnom 1995.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) Zákon č. 498/1990 Zb. o utečencoch.

2) § 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

3) § 754 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

5) § 189 až 192 a § 195 Trestného zákona.

6) § 47 zákona č. 71/1967 Zb.

7) § 2 ods. 2 a 3 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

8) Zákon Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami.
Nariadenie vlády Slovenskej socialistickej republiky č. 206/1988 Zb. o jedoch a niektorých iných látkach škodlivých zdraviu v znení neskorších predpisov.

9) § 41 ods. 2 Trestného zákona.

10) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 71/1967 Zb.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z.

11) Zákon Slovenskej národnej rady č. 320/1992 Zb. o správnych poplatkoch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 181/1993 Z. z.

12) Zákon Slovenskej národnej rady č. 428/1990 Zb. o úradnom jazyku v Slovenskej republike.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.